

בן סורר ומורה פרק שמיני סנהדרין עא.

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. ואמר לו זקני עירו
בגנו וזרעו מרועי ארץ
שבע בקבלו ולו תסבא
זרבים יין
2. אלו חתו כמבאן יין
בוללי כער נשון
3. מוליך ים
4. יין סבא וזרעו ורוע
5. וקורעם תלכש נמוה
6. מוליך ים
7. ואת כל שללך תכבן
8. ואל תוך רחבה ודפסת
9. באש את העיר ואת כל
השלל הלוי לך אליהן
10. וקחתה לך עולם
11. זרבים יין
12. ואל העשן יין ז' ו
אליהם:
13. וראה את גבעת הים
14. וקחת בקרית הבית
15. שערותיה ויקרתה ואת
אדמתה ויקרתה שכל
הקרית:
16. ויקרה יו לו
ותפשהו ב' אבני זקני
17. וזרעו ואלו זקני
עירו ואל שר ממונה:
18. זרבים יין

גליון הש"ס

גמ' בבאן כר"י. ע"י קיי
יומא סב ע"א ד"ה שני:
שם ויטבתי על קברו. ע"י
ש"ס ד"ה כס"י חס"ד.

הנהגות הב"ח

(א) "בן כחולן כרי יחיה".
 "ג' משים דע"ל דלרבי
 יצחיה שים כחולן וא"כ
 ג' ש"ס י"א קול נאש
 ואש י"א ש"ס נאש דהר
 תרץ לזיוט א"ז ואמו שים
 וא"כ י"א הוא פריס ו' א'
 אלוטות הוא [דנקול הוא
 מן] הסמנים וא"כ א"א
 לזיוט בן סודר מורס:
 (ב) רש"י דהו סורבא
 (ג) מלוע מצורבא
 (ד) מתרמנין: (ה) רש"י דה
 על מנת וס' הוה
 וס' דלמאן א' נמי:

[illegible]

הַחֵיִבִּי: אֵינִי נֹעֶשֶׂה בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֵה עַד שִׂיאֲכֶל בָּשָׂר וְיִשְׁתָּה יָיִן: תָּנוּ רַבָּנִן אֲכָל כָּל מֵאֲכָל וְלֹא אֲכָל בָּשָׂר שְׁתֵּה כָּל מִשְׁקָה וְלֹא שְׁתֵּה יָיִן אֵינִי נֹעֶשֶׂה בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֵה עַד שִׂיאֲכֶל בָּשָׂר וְיִשְׁתָּה יָיִן שְׁנֵאֲמֹר יוֹלֵל וְסוֹבֵא וְאֵעָ"פ שֶׁאֵין רֵאִיָּה לְדַבֵּר זֶכֶר לְדַבֵּר שְׁנֵאֲמֹר אֵל תְּהִי סוֹבֵא יָיִן בּוֹלֵל בָּשָׂר לְמוֹ וְאֹמֵר בִּי סוֹבֵא חוֹלֵל יוֹרֵשׁ וּקְרָעִים תִּלְכִּישׁ נֹמֵה אֹמֵר ר' יוֹרֵא כָּל הַיֵּשֶׁן בְּבֵית הַמְדִּירֵשׁ וְתוֹרֵתוֹ נֹעֲשִׂית לוֹ קְרָעִים קְרָעִים שְׁנֵאֲמֹר וּקְרָעִים תִּלְכִּישׁ נֹמֵה: **מִתְנִי**: גִּבַּב מִשָּׁל אֲבִיו וְאֲכָל בִּרְשׁוֹת אֲבִיו מִשָּׁל אַחֲרָיו וְאֲכָל

על מנת שאין צבעִיךְ בו'. סוּיָה
ו' כִּרְכַּשׁ שֶׁשֶׁם לְדָן קְדוּשָׁן
(דף ג.ב.) דַּלְמֶר לִרְבֵּנָן אֲהִי לִיה
וְהָאֵל אֲבָל ר' (וְאֵלֵינוּ) כִּבְרִילָה לִי
דַּלְפִּילִי כִי הָאֵל גִּיּוּנָא אִין קִינִי לַעֲבַד
בְּלֵיל רַבִּי וְאִין קִינִי לְאֵשֶׁה בְּלֵיל בְּעֵלָה
וְמוֹמִ"מ מִתְּחִילָה לֹא תַּקְשָׁה דְּרוּה מַשְׁנִי
בְּדַמִּי סְעוּדָה וְהוֹמַכְתָּ (ו' לֵאלוּמִי אֵין נָמִי
רַבִּי לְעוֹבֵד הוּא מוֹקִי לֵה בְּנִגְנָל לֵה
בְּעֵלָה דֵּהָר ר"א הוּא דַּלְמֶר בְּחוּקָה
הַבְּהִים (כ"ב דף ג.א.) אַחֵר וְהָאֵל אַחֵר
זוֹהֵה קִנְיָה וְאִין הַבְּעַל אוֹכֵל פִּירִימִי:

אינו נעשה בן סורר ומורה עד
בר' יהודה אומר עד שיגנוב
ל ברשות אביו אע"ג דשכיח
ל'ג דלא בעית לא שכיח ליה
שכיח ליה ובעית עד שיגנוב
א בעית: רבי יוסי בר' יהודה
לה י'מה שקנתה אשה קנה
לאביו ולאמו ^יוהאמר רבי
קנה בשו' בול וואכל יין בול
ולאמו איבעית אימא ^ידאקני
ות בהן: מתני' יהיה אביו
ה אינו נעשה בן סורר ומורה
היתה אמו ראויה לאביו אינו
אלימא חייבי כריתות וחייבי
אמיה גינהו אלא בשוה לאביו
היתה אמו שוה לאביו בקול
ואי מעמא דאמר קרא אינו
נמי בעינן שוין כמאן אולא
זיות ולמה נכתב ^ידרוש וקבל
ון היא דתניא אמר רבי שמעון
לוג יין האימלקי אביו ואמו
ד להיות ולמה נכתב דרוש
י על קברו כמאן אולא הא
לחיות ולמה נכתב דרוש
אליעזר אומר כל עיר שיש
דחת מאי מעמא אמר קרא
רפת כאש וכיון דאי איכא
ה' אליהם אמר רבי יונתן
א דתניא ^יבית המנוגע לא
שבר כמאן כר' אלעזר בר'
לם אין הבית מוא עד שיראה
זיות ארכו כשני גריסין ורחבו
^יקיר וכתבי' קירות איזהו קיר
אמר רבי אליעזר בר' דוק
גא סגירתא אמר רבי שמעון
מקום שמצינין אותו ואמרו
חד מהם גידם או חתג או
ורה שנאמר ^יותפשו בו אביו
ולא אלמין בננו זה ולא סומין
בפני שלשה ומלקין אותו
י שיהו שם שלשה הראשונים
קרא כדכתיב שאני הכא
דבוליה

בברשות אחרים משל אחרים ואכל בברשות רבי י
משל אביו ומשל אמו: גמ' גנב משל אביו ו
לילה בעית משל אחרים ואכל בברשות אחרים
וכול שכן משל אחרים ואכל בברשות אביו לה
משל אביו ואכל בברשות אחרים דשכיח לה
אומר עד שיגנוב משל אביו ומשל אמו: אמר כ
בעלה אמר רבי יוסי בר' חנינא מסעודה המ
חנן בר מולדה אמר רב הונא אינו חייב עד
וישיתה אלא אימא מרמי סעודה המוכנת לאמ
לה אחר ואמר לה על מנת שאין לבעלך
רוצה ואמו אינה רוצה אביו אינו רוצה ואמו
עוד שיהו שניהם רוצין רבי יהודה אומר אם
נעשה כן שורר ומורה: גמ' מאי ארמי ראו
מיתות ב"ר סוף סוף אביו אביו ניהו ואמיר
קאמר תניא גמ' הכי רבי יהודה אומר אם ל

ובמראה ובקומה אינו נעשה בן סורר ומורה
שומע בקלנו מדקול בעיניו שוין מראה וקומתו
הוא דתניא בן סורר ומורה לא היה ולא עתיד
שכר ^(כמאן) ר' ר' יהודה איבעית אימא ר' ש
יבי מפני שאלכו ולא תרמירו בשר ושתה ח
מוציאין אותו לסקלו ולא היה ולא
וקבל שכר אמר ר' יונתן אני ראיתי ויחש
דתניא "עיר הנדחת לא היתה ולא עתיד
וקבל שכר כמאן כר' אלעזר דתניא " רב
בה אפילו מווה אחת אינה נעשית עיר
יאות כל שאלה תקבון לא תקר רחבה
מווה לא אפשר דכתיב "לא תעשון כן
מזה ראיתיה ויטבתי על תילה כמאן אולא
היה ולא עתיד להיות ולמה נכתב דרוש וק
שמעון דתנן " ר' אלעזר רבין שמעון אומר "ל
כשתי גריסין על שתי אבנים בשתי כתלים בק
גריס מאי מעמא דר' אלעזר רבין שמעון כת
שהוא קידרות הוי אומר זה קרן זוית תניא
מקום היה בתחום עזה והוי קורין אותו חור
איש כפר עכו פעם אחת הלכתי לגליל והיה
אבנים מונקות פניו לשם: **מתני'** " והא
אלם או סומא או חרש אינו נעשה בן סורר
ואמו ^{(ולא גרמין והוציאו אותו ולא חגרין ואמ}
אינו שומע בקולנו ולא חרשין: **מתרין** " ו
חור וקלקל גידו בעשרים ושלשה: **ואינו נסקל**
ה בפניכם: **גמ'** שמעת מינה " בעיניו

עין משפט
נר מצוה

כג א מ"י פ"ד מהל' ס"ח
הלכה ט סמך עשין יב
טושיע י"ד ס"ר רתו סמך
טז:
כד ב מ"י פ"ז מהל'
ממחרס הלכה כ:
כה ב מ"י פ"ג מהל' וזיה
ותמנה סמך יב סמך
עשין פ"ב טושיע וזיה
ס"ר ס"ר עשין י"ד (וטושיע)
י"ד ס"ר רנא:
כו ד מ"י פ"ז מהל'
ממחרס הלכה י:
כז א מ"י פ"ד מהל'
לרעה הלכה ז:
כח ז מ"י פ"ז מהל'
ממחרס הלכה י:
כט ז מ"י פ"ז מהל' ז:

מוסף דע"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones